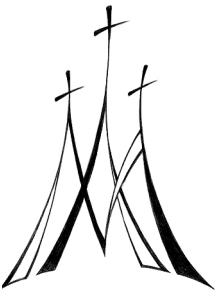

SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
XXII. évfolyam/3. szám

Az alkotás vágya nem ismer határokat!

Ezzel a szlogennel ugyan egy alkotótábort is meg lehetne hirdetni, de az Istentől belénk oltott vágyakat is segít jobban megértenünk. Ez a vágy a legkülönbözőbb módon tud megnyilvánulni. Bizonyos értelemben ennek a vágynak a megnyilvánulásaként értelmezhető az is, amikor egy szülő, Isten bölcsességére hagyatkozva, és gyermeke jövőjét szem előtt tartva néha emberfeletti áldozatot vállal, hogy megteremtse a szükséges feltételt gyermeke (tovább)tanulásához. Ily módon, miközben a gyermek minél több mindent ismer meg a teremtett világból, annál jobban megismerheti a teremtő és gondviselő Isten szeretetét.

Mindeközben a szülő maga is részesévé válhat sajátos módon Isten önfeltáró szeretetének. Hiszen gyermeke taníttatását csak nagy áldozat árán tudja biztosítani, amiről korábban aligha gondolta volna, hogy ő maga képes lesz rá.

Most, egy új tanév elején, miért ne végeznénk másként annak mérlegelését, hogy mi számít fontosnak az életben? Isten a belénk oltott vágyakkal, álmokkal bizonyára úgy akar serkenteni nap mint nap, hogy azok megvalósulásával is közelebb érezzük Őt magunkhoz. Vajon minden esetben így mérlegeljük az egyes álmaink, terveink megvalósulását?

Tampu-Ababei József plébános

Tartalom

Az alkotás vágya nem ismer határokat!..... 1

Emberközelben

Búcsú Emu atyától..... 2

Velünk történt

Öt nap Máriával, Máriáról, Máriától!

Napközis tábor 2018..... 3

Öt nap az elmélyülés jegyében

Ministráns tábor 2018..... 5

Plébániai lelkigyakorlat, Tiszavasvári.....6

Lelki felfrissülés Tiszavasváriban..... 7

Pécs-Máriagyűd zarándokút.....8

Brenner János melléklet

Élménybeszámolók plébániánkról 9

NEK 2020

A 34. Eucharisztikus Világkongresszus

emlékei városrészünkben.....15

Programajánló

Szentlélek Szeminárium - emlékeztető..... 18

Újra Katalin-napi bál.....19

Plébániánk hírei, információ..... 20

Búcsú Emu atyától

▪ **Hogyan értékeled a plébániánkon töltött időt?**

Értékes idő volt ez a két év. Volt benne előétel, hiszen diakónusként is már itt szolgáltam. Volt benne ízekben gazdag leves, amikor a kisközösségekkel, hittanosokkal, ifikkel találkoztam kötött és kötetlen programokon. A második fogás pedig, amikor a második évben már táplálóbb találkozások jöttek. Természetesen volt desszert is, baráti, családias beszélgetések, közös játékok. Összefoglalva azt mondom, hogy ízletes, finom volt ez az itt töltött idő.

▪ **Hogy érezted magad? (Ha jól, miért? Ha nem, akkor miért?)**

Az érzéseim váltakoztak, mert érzések. Örültem, hogy itt töltöttem ezt a két évet!

▪ **Mit adott neked ez a közösség, mit viszel magaddal?**

Szeretetet: testvéreket, anyukákat, apukákat, nagymamákat és nagypapákat, és sorolhatnám a családtagokat, hogy mindenki magára ismerhessen.

▪ **Mit tanultál itt a két év alatt?**

Az embertársam olyan, mint egy ország, érdemes felfedezni az értékeit, érdemes megtanulni a nyelvét, és érdemes odafigyelni rá. De tanultam beszélni, tanítani, irodai és sekrestyés dolgokat megcsinálni, vezetni, Istenre hagyatkozni… és még szeretnék tovább tanulni.

▪ **Mik voltak a legjobb élményeid a plébánián?**

A szentmiséket nagyon szerettem. Meg amikor hernyó voltam a bálon. A harangtoronyban várni a napkeltét. A táborok, a család látogatások.

▪ **Az, hogy papként ennyire érted és érzed, hogy egy mise mikor gyerekbarát, az ösztönös, vagy a szemináriumban foglalkoznak újabban ezzel a kérdéssel is, hogy hogyan tartsuk benn a templomban a gyermekeket?**

Adomány, mikor egy nyelvet tudok beszélni a gyermekekkel. Pedagógia órán egy kicsit beszélgettünk róla, de most nem tudom, mi a helyzet.

▪ **Mik a terveid a jövőben?**

A tervek közé tartozik, hogy többet beszélgessek Jézussal, valamint új szolgálati helyemet minél jobban megismerjem. De tervezem az angol nyelvvizsgát is.

▪ **Hogyan készülsz az első önálló szolgálatodra?**

Igyekszem szívvel-lélekkel készülni.

▪ **Hogy látod, mik ennek a plébániának az erősségei?**

Sok a jó és értékes testvér. A plébánia erőssége az emberek közössége, és mindazok az adományok, amiket Istentől kaptak.

▪ **Hová fejlődhetnénk tovább (mi, hívek) ezen a plébánián?**

Mélyebbé, többé, értékesebbé lehet még válni.

▪ **Milyen tanácsot, útravalót adnál Nekünk, fiatal családoknak?**

Imádkozzatok egymásért; tanuljatok meg pihenni, töltődni közösen is.

* * *

Köszönjük szépen áldozatos munkádat, és mindazt, amit a plébániai működésed alatt tettél!

Szeretettel fogjuk szívünkben őrizni a Veled töltött időt, és Isten áldását kívánjuk további papi szolgálatodra!!!

szerk.: H-B.T.

Öt nap Máriával, Máriáról, Máriától!

Napközis tábor 2018

3 X 10 DOLOG, AMI JÓ VOLT A TÁBORBAN!

Edit, egy szervező:
Jó volt a napközis táborban, mert:

1. A tábor megszervezésének gondolatától érezhető volt a Szűzanya oltalma, segítsége.
2. Ő volt a legfőbb táborvezetőnk, iránymutatónk, példaképünk!
3. A tőle tanult szeretettel, nyitottsággal teli bölcsességgel terveztük a tábort.
4. Mindegyikőnk remek „alkatrész" volt az óraműben és pontosan, összehangoltan dolgozott.
5. Minden segítőnek 10 keze, 6 szeme, 4 füle és 100 lába volt, így mindig minden rendben volt.
6. Ha mégsem, akkor Emu atya gyorsan elszaladt és hozta, vitte, megtalálta, lemásolta…
7. Mindenki mindennap elhozta a jókedvét, humorérzékét!
8. Mindenki otthon hagyta a kütyüjét, telóját! (Talán nem is hiányzott?)
9. Felejthetetlen mesélős-kézműves délutánokat köszönhetünk Zsolnay Orsinak, Ágoston-Papp Mónikának és Tóth-Heyn Krisztának.
10. Táborzáró értékelés: táborozók és szervezők: jövőre veletek ugyanitt!

Isti, egy segítő :
Jó volt a napközis táborban, mert:

1. Jó érzés volt visszaadni mindazt, amit pár éve még mi kaptunk a vezetőinktől.
2. Élmény volt látni a gyerekek szemében a csillogást és a nap végén a jóleső fáradtságot.
3. Jó érzés volt kicsit a „ló túl oldalán" lenni, mikor a kirándulások mindenkori legfőbb kérdésére, a „Messze van még?" –re már mi felelhettük, „Nem, nem! Csak gyere! Már mindjárt ott vagyunk!"
4. Megkönnyítettük a szülők dolgát, hiszen tudták, hogy gyermekeik jó helyen vannak.
5. Szuperül együtt tudtunk működni. Szinte csak móka és kacagás volt az egész hét!
6. Az ismerős tábori hangulat sok gyerekkori emléket felidézett bennünk, jó volt kicsit nosztalgiázni egymás közt.
7. Ebben a táborban is sok olyan emléket szereztünk, amikre később biztosan örömmel gondolunk majd vissza.
8. Valljuk be, azért mi, segítők is eléggé élveztük a gyerekeknek szervezett programokat! Méta, számháború, sorverseny…
9. Lelki táplálékkal is el voltunk látva, minden nap volt szentmisénk!
10. Emu atya egész nap segített nekünk, bátorított minket, a túrán a „nyakába vette" a tábort.

Bernadett és Boti a táborozó:
Jó volt a napközis táborban, mert:

1. A régi barátaink is ott voltak, de szereztünk újakat is!
2. Emu atya végig velünk volt, mesélt nekünk, játszott velünk. Megáldotta a rózsafüzéreinket, amiket együtt készítettünk.
3. Kirándultunk Makkos Máriára, nagyon elfáradtunk.
4. Jó volt a kézműveskedés: batikoltunk, agyagoztunk és még nemezelhettünk is!
5. Kimentünk a piacra, meggyet és barackot főztünk be.
6. Mindig finomakat ettünk, még a kiránduláson is.
7. A kiserdőben jó volt a játszótéren, akadály verseny is volt.
8. Sokat beszélgettünk Máriáról, a kegyhelyek történetéről, imákat tanultunk, naptárat készítettünk.
9. Mindig jó volt az idő. Még akkor sem áztunk el, amikor a játszótérről láttuk, hogy közeledik a vihar és dörög az ég.
10. Minden nap részt vettünk szentmisén, bárki ministrálhatott, még a lányok is.

Ugye elég ez a 30 érv,
hogy jövőre te is gyere a táborba?!
VÁRUNK!

Öt nap az elmélyülés jegyében

Ministráns tábor 2018

Július 9-13. között került megrendezésre plébániánk ministránstábora Dágon. 13 ministráns számára igyekezett feledhetetlen időtöltést biztosítani az idei elvonulás. A tábor lelkivezetője Emu atya volt, aki mindennap egy-egy rövid előadást tartott az Eucharisztiáról. A napi tanítás minden korosztály számára tartogatott egy-egy rövid lelki útravalót. A táborlakók naponta szentmisén vehettek részt.

A lelki programok mellett a ministránsokra fizikai megpróbáltatások is vártak. Kiránduláson vehettek részt, amely a szomszédos Csolnok község Kálváriájához vezetett. A túra nehézségeit Emu atya játékossága és kiváló pedagógiai érzéke tette élvezetessé. Személyesen járult hozzá ahhoz, hogy a legkisebbek is sikerrel teljesítsék a távot. A kiránduláson kívül, több alkalommal lehetőségük volt-a fiataloknak erejüket összemérni a dági focipályán.

A tábor programját településtörténeti kvíz, valamint akadályverseny színesítette. Az együttlét során egy teljes napot tölthettek el a ministránsok Esztergomban. Lehetőségük volt megtekinteni a Duna Múzeumot, valamint a Keresztény Múzeumot, illetve szentmisén vehettek részt a jezsuita templomban.

A tábor hangulatáról a jó időjárás mellett Emu atya gondoskodott, akinek mindig akadt egy-egy vicc, játék vagy szórakoztató történet a tarsolyában.

Bízunk benne, hogy maradandó élményeket szerezhettünk a fiatalok számára, melyekből erőt meríthetnek az előttük álló tanév során.

Hála és köszönet Emu atyának a sok segítségért, mellyel hozzájárult a ministránstáborhoz!

Kiss Balázs
ministránsvezető

„Jó, jó, nagyon jóóó!”

Plébániai lelkigyakorlat, Tiszavasvári

Már nem is emlékszünk, mióta járunk a Jézus Szíve Nővérek által szervezett lelkigyakorlatos táborokba nyaranta, de az biztos, hogy jó pár éve, mert közben kisiskolás gyermekeink felnőttek és időközben maguk is ifi vezetők lettek.

Amikor kiderült, hogy idén nem lesz családi tábor, mert a nővérek Amerikába utaznak a Káptalanra, több lelkes család fejezte ki vágyát, hogy szervezzük meg a tábort, mert annak nem szabad elmaradnia.

Így aztán Abi atya, Nagy Tibor és Mariann vezetésével megvalósulhatott idén is a plébániai lelkigyakorlatos tábor, közel 100 fővel, melyen kicsiktől a nagyokig vettünk részt.

Mariannék egy különleges meglepetéssel készültek: Test Teós csapatot hívtak meg az előadásokra, akik Szent II. János Pál Pápának a Test teológiája audiencia beszédsorozatára épülő, 8 részből álló előadássorozattal jöttek, melyen az Isten eredeti emberképétől a mai bűnbe esett állapotunkon keresztül eljutottunk a jövendő, ránk váró, mennyországbeli emberségünkig. Megismertük a Szentatya tanítását, miszerint az ember nem csupán test vagy szellem, hanem mindig együtt kell a kettőt szemlélni, megtudtuk, hogy a házasságunk a Szentháromság ikonja. Az előadások fényében a mai világ testtel, élettel és halállal kapcsolatos számtalan kérdésére kaphattunk válaszokat. A szexualitással, fogamzásgátlással, tisztasággal kapcsolatos, sokszor téves katolikus álláspontokat is megpróbálták a Szentatya tanítása szerint új megvilágításba helyezni, megrázó tanúságtételekkel.

Feszes program szerint haladtunk, a Test Teós hasonlat szerint megmásztuk a legmagasabb hegycsúcsokat és lejutottunk a völgybe is, ahol megtudtuk, hogyan tudjuk a mindennapjainkban megélni a Pápa tanítását és rajta keresztül Isten igéjét. Kiscsoportos és házasparos beszélgetés segítette az elmélyülést.

Külön ajándék volt, hogy a tinédzser csoportnak a maguk szintjén szintén a Test Teós csapatból tartottak a szexualitással, randizással, tisztasággal kapcsolatos előadásokat, beszélgetéseket. Ahogy hallottam a gyerekek őszintén megnyílva, bátran beszéltek és kérdeztek a témáról.

Persze nem lehetett tábor vidám est nélkül, ahol minden korosztály műsorral készült, az est fergetegesre sikerült.

És még egy meglepetésként az idei táborba még egy kis wellness is belefért, mert a pihenő időben a szomszédos strandot látogathattuk meg!

Igazi testi-lelki felfrissülés várt ránk, jó volt látni a felszabadult gyerekeket, a vidám családokat. Nagyon jól éreztük magunkat és remélem sikerült kedvet csinálnunk másoknak is, hogy jövőre annyian jelentkezzenek a táborba, hogy itt már ne férjünk el!

Siket Rita és Csaba

Lelki felfrissülés Tiszavasváriban

A Jézus Szíve Nővérek által szervezett hagyományos családi táborról évek óta elismerően nyilatkoztak plébániai közösségünk tagjai. Idén lehetőségünk nyílt részt venni a táborozáson, amit a tiszavasvári Gólyahír Ifjúsági Táborban rendeztek meg, július 19-23-ig. A Nővérek hivatalos elfoglaltsága miatt ezúttal a közösségünkből szerveződött lelkes csapat vállalta fel a tábor megszervezését.

Megérkezve a tábor helyszínére, lelki vezetőnk, József atya és a szervezők fogadtak nagy örömmel minket. A családok többsége már régi táborozóként üdvözölte egymást, mi pedig gyorsan beilleszkedtünk, otthon éreztük magunkat közöttük. Rövid, humorral fűszerezett bemutatkozást követően gyermekeinket életkor szerinti csoportokba osztották. Az ifivezetők rátermettségét dicséri, hogy ettől kezdve annyi elfoglaltságot biztosítottak számukra, hogy szinte csak esténként láttuk viszont őket. Jó volt hallani lányunk esti beszámolóit arról, hogy milyen jól érzi magát társai körében.

A felnőtteknek szóló lelkigyakorlat témáját Szent II. János Pál pápának a Test Teológiájáról szóló audienciabeszédei adták. Az előadásokat az ebben a témában járatos fiatal házaspárok és egy megszentelt életű nővér tartották. A test lényege, valamint a házasság teológiai jelentősége került ezen előadások tükrében új megvilágításba, számos vonatkozásban.

A táborban naponta szentmisén vehettünk részt. A kerületünkben szolgáló atyák pedig – egyik nap, vállalva a hosszú oda-és visszautazást- gyónási lehetőséget biztosítottak számunkra. Lelki felfrissülésünk mellett a tábor szomszédságában elhelyezkedő strandfürdő a testi felüdülésünkről gondoskodott. A reggeli gitáros-énekes ébresztő, a reggeli torna, a zászlófelvonások és a folyamatos kávé-tea ellátás csak tovább színesítették a tábori életet.

Gyorsan eltelt ez a néhány nap. Igazán jól éreztük magunkat. Őszintén ajánljuk a tábort valamennyi családnak.

Csitáry család

Pécs-Máriagyűd Zarándokút

2018. június 23.

Nagy várakozással tekintettünk idei zarándokutunk felé. Már tavaly óta vártuk, hogy az egyházközösség ismét lehetőséget kapjon egy lelki és intellektuális élmény közös megélésére.

Teli busszal indultunk, nyitott szívvel. Irány Pécs, a Székesegyház, a Püspöki Palota és a Dzsámi. A szépen felújított Szent Péter és Pál székesegyház egy igazi középkori templom élménynyét nyújtotta, szerencsénk volt kivilágítva látni és hallani az orgona hangját. Idegenvezetőnktől sok érdekes dolgot tudhattunk meg. A Püspöki Palota 12. századi épülete, belső elrendezése a kifinomult ízlés, a barokk és biedermeier stílus szemet gyönyörködtető berendezéseivel, ornamentikai ritkaságaival ajándékozott meg bennünket. A Dzsámi a törökök 150 éves uralmának műemléke Pécsett, nagy örömömre ma katolikus plébániatemplom. A keleti építészet szépségei, egyediségei (pl. szamárhát boltív), kifinomult díszítő elemei igazán szemet gyönyörködtetőek. Csodálatos imákat olvashattunk a falon Pécs vész idejének napjaiból.

Máriagyűdön a nemrégiben megújult Kegytemplomban várt minket a drága Szűzanya.

Egy részletes templomismertetés után volt alkalmunk egy kis elcsendesedésre, imádkozásra testi-lelki gyógyulásunkért, szeretteinkért, hazánkért, nemzetünkért, a békéért, ki miért, kérve Jézus Szent Anyját, járjon közben értünk. A Kegyhely oldalfalát az Isten irgalmából meghallgatott könyörgéseket megköszönő táblák sokasága tölti be. Az egész Kegyhelyet valóban a kegyelem áradása hatja át.

Utunkat hálaadó misével zártuk. Nagyon megfogott, hogy Józsi atya a hit kegyelméért könyörgött, szeretettel és reménnyel telve gondoltam azokra, akik még nem találkoztak Jézussal.

Hálát adok az Úrnak és köszönetet mondok Józsi atyának, hogy részese lehettem ennek a zarándokútnak. Kérem a mennyei Atyát, adja meg irgalmas szeretetéből minden zarándoktársunknak a megújulás kegyelmét.

Stefi

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8, 28)

– élménybeszámolók plébániánkról a Brenner János boldoggá avatására szervezett zarándoklatról

2018. április 30-án és május 1-jén kétnapos mini zarándoklaton vehettünk részt a plébánia jóvoltából József atyával, a Jézus Szíve nővérekkel és plébániánk hitoktatóival.

Első úticélunk Szombathely volt, ahol Németh Norbert atya vezetésével a Sarlós Boldogasszony Székesegyházat tekintettük meg, amelynek alapkövét az egyházmegye első püspöke, Szily János (1735-1799) tette le, hiszen az egyházmegye a győri, a veszprémi és a zágrábi egyházmegyék területéből kiszakítva csak 1777-ben alakult meg. A székesegyház előtti téren ma is látható a püspök szobra, amint a székesegyház felé tekint.

Norbi atyától megtudhattuk, hogy 1945-ben súlyos bombatámadás következtében nagy károkat szenvedett el a város és a székesegyház is. Az amerikai légierő gépei azt a parancsot kapták, hogy minden bombát dobjanak le, ami náluk van. Ezek egyike látható is a székesegyház háborús történelmét bemutató kiállításon. A város példás összefogását mutatja, hogy a helyreállítás már 1947-re megtörtént. Az újjáépített templomot Mindszenty József hercegprímás, esztergomi érsek szentelte fel. A pusztítás következményeként azonban az egykori barokk pompa ma csak töredékesen látható, a mennyezeti freskók nagy részen hiányoznak. A székesegyházban található az Egyházmegye védőszentjének, a szombathelyi (akkor még Savaria) születésű Szent Mártonnak ereklyéje, aki a franciaországi Tours püspöke lett, illetve a körmendi szemorvos, Boldog Batthyány-Strattmann László ereklyéje is, akit a szegények orvosának is hívtak, hiszen ellenszolgáltatás nélkül gyógyította őket.

Ottjártunkkor még folytak az előkészületek a másnapi ünnepre, csak néhány turista és zarándok volt a Székesegyházban. Így még a húszezresre becsült zarándoktömeg előtt volt szerencsénk látni Brenner János reverendáját és karingét, amelyet földi életének utolsó napján viselt. Csontereklyéjét szintén a Székesegyházba szállították. Emlékhelye Szent Kvirin vértanúé mellett kapott helyet, aki a 4. században Szombathelyen szenvedett vértanúhalált Diocletianus császár keresztényüldözése alatt.

Utunkat Kőszeg irányába folytattuk, ahol szentmisén vettünk részt a neogótikus Jézus Szíve templomban, majd egy rövid ideig a másnapi készület jegyében egy nagyon szép szentségimádás részesei lehettünk. Nem maradhattunk tovább, mert már vártak minket vacsorára szálláshelyünk éttermében.

Másnap reggel aztán ismét Szombathely felé vettük az irányt, hogy a várva várt nagy esemény részesei legyünk. A városba érve már érzékelhető volt a készülődés. Sok rendőr és önkéntes felügyelte a rendet, illetve segítette a zarándokokat, akik békésen haladtak a boldoggá avatás helyszíne, az Emlékmű-domb irányába.

A sors fintora vagy Isten humora, hogy a helyszín az 1945-ös Felszabadulási Emlékműről kapta a nevét, amely ma is a dombtetőn magasodik. A vörös csillag már lekerült róla, az emlékmű felső ívének oldalát pedig egy kereszt díszítette. Alsó részén pedig a következő graffiti felirat díszelgett: Soha többé kommunizmust!

Forrás: Magyar Kurír

A szentmise előtt fiatalok olvastak fel visszaemlékezéseket Brenner Jánosról. Megemlítették, hogy milyen sugárzó egyéniség volt és mennyire vonzotta az embereket. Mindenkinek előre köszönt, legyen az igazgató vagy egy „egyszerű ember". A szentmise főcelebránsa Mons. Angelo Amato bíboros volt, a Vatikán Szentté Avatási Ügyek Kongregációjának elnöke, a szentbeszédet pedig Erdő Péter bíboros úr mondta.

A szentmise elején Brenner János testvére, József vitte fel az oltárra testvérének ereklyéjét, a szegycsontjának egy darabját tartalmazó szentségtartóban. Hárman voltak testvérek, mindhárman a papi hivatást választották. Brenner József meghatottságtól elcsukló hangja a szentmisében a nap egyik legmeghatóbb pillanata volt. Mint a délutáni tanúságtételek során elmondta, nem volt benne biztos, hogy egyáltalán meg tud majd szólalni ezen a napon.

Bíboros úr szentbeszédében a „magyar Tarzíciusnak" nevezte Brenner Jánost, hiszen a brutális vérfürdőben sem engedte el az Oltáriszentséget tartalmazó tarsolyt. Megalázták, meggyilkolták, de fénye ma is ragyog, rámutat Isten történelmet formáló erejére.

Angelo Amato bíboros Brenner János papi jelmondatára is utalva - az Istent szeretőknek minden a javára válik - hozzáfűzte: a rossz már ezen a földön vereséget szenved a jótól, a rosszak gőgjét végül mindig legyőzi a jók alázata.

A szentmise után a zarándokok nagy része hazament, de a helyszínen maradó pár ezer ember megható pillanatok tanúja lehetett. Az ebédszünet után, amit árnyas fenyők alatt töltöttünk, A jó pásztor című zenés drámát tekinthettük meg, amely valós tények alapján mutatta be Brenner János életét dinamikus, fiatalos stílusban. Ezt követően a Brenner Jánost még személyesen ismerők tanúságtételei következtek. Már indulni szerettünk volna, hogy mindenki időben hazaérjen, de a hallottak odaszögezték a figyelmünket, egyszerűen nem tudtuk otthagyni a helyszínt, annyira a hatása alá kerültünk. Elsőként Seregély István, nyugalmazott egri érsek szólt, akit Brenner Jánossal együtt szenteltek pappá. Majd Brenner János két egykori hittanosa szólalt meg. Egyikük a meghatottságtól könnyezve mesélte emlékeit, másikuk lelkesedéssel beszélt róla: „… nem volt elveszett ember, sem testileg, sem lelkileg. Mosolygós, nyílt tekintetű, nagy hatású fiatalember volt. Ma az ilyen emberre mondják, hogy karizmatikus egyéniség. Mi ezt annak idején nem tudtuk így megfogalmazni, de sugárzott belőle a jóság."

Brenner József ekkor szólt többek között édesanyjuknak arról a leveléről, amelyben az egy álmát mesélte el. Jánossal álmodott és kérdezte tőle, hogy most már itt marad-e, ő pedig azt felelte, hogy nem lehet, vissza kell mennem. Brenner József elmondta, hogy halála után testvéréről nem lehetett nyíltan beszélni. Plébánosa egy Pieta szobrot állíttatott emlékére, de a templomban nem engedték elhelyezni, így a rábakethelyi temetőbe került. Ma is ott látható. A szülőknek sem engedték, hogy megnézzék fiukat a koporsóban. Elhangzott, hogy elképzelhető, hogy élnek még olyanok, akiknek köze volt a gyilkossághoz. Várják, hogy esetleg még megszólalnak. Brenner József tud neveket, de bizonyíték hiányában nem nevezi meg őket, mert az rágalomnak számítana.

Egy gyönyörű litánia után Székely János püspök emlékezett Brenner Jánosra, kiemelve a ciszterci rend jelmondatát, Ardere et lucere! azaz Lángolj és világíts!, amelyet Brenner János életében meg is valósított. (Brenner János egy év novíciátus után letette első fogadalmát, de a rend feloszlatása miatt örökfogadalmára nem kerülhetett sor.)

A napot a Himnusz eléneklésével zártuk.

Néhány napig még ebben a lebegésben éltünk, az élmény hatása alatt. Bízunk benne, hogy Brenner János hitvalló élete és közbenjárása Egyházunk és hazánk javára sok gyümölcsöt fog teremni. Bíboros úr kérésére imádkozzuk a következő fohászt: Boldog Brenner János, könyörögj érettünk!

M.M.

Boldoggá avatás. Most. Az egyház él. Nem letűnt korok mitikus személyeiből állunk. Mindannyian kortársai vagyunk szenteknek. És szentek is lehetnek kortársai egymásnak. Az avatás ünnep. De mi fog történni? Lesz-e égi csinnadratta? Egy angyal leszáll-e az örömhírrel? Nehézségeimet egy ujj felszámolja-e? Álltam a domboldalt húszezer ember közt és velük. Imádkoztam. Próbáltam átadni magam teljesen az eseményeknek. Mondani a Dicsőséget, Hiszekegyet, Miatyánkot... Egyszer csak azt vettem észre, hogy Boldog Brenner János kifeszített arcképét nézem. Már percek óta. S Ő játszik a mimikájával. Örül. Derűs. Békés. Most Ő a Mennyország kinyílt ablaka. Én néztem Őt, s Ő nézett engem. Engedtem, hadd történjen, aminek történnie kell.

K.M.

Reflexió három szinten

Nagyon örülök, hogy ilyen kedves, vidám társasággal mehettem Brenner János atya boldoggá avatására. Jó volt együtt átélni ezt a lélekemelő alkalmat, jó volt megtapasztalni az összetartozás érzését. Ezt az érzést még csak fokozta az a húszezer főnyi zarándoksereg, amely összegyűlt a domboldalon. Május elseje lévén országszerte ezernyi más program kínálkozott az embereknek, és mégis ilyen sokan eljöttek, fiatalok is.

Brenner János életútját hallgatva hatalmába kerítettek azok az érzések, hangulatok, amelyek a családom közös emlékezetében élnek az ötvenes évekről. Édesapám mártírhalála, amely pontosan egy évvel előzte meg János atyáét. Döntéseink, amelyek közelebb visznek Istenhez, vagy éppen eltávolítanak Tőle. Eszembe jut nagymamám esete, akinek azt mondták, hogy ha nem járna templomba, kapna fizetésemelést, sőt jutalmat is. Minderre ő csak ezt válaszolta: „Isten nem eladó." Mi manapság mi mindenért adjuk el Istent?

A nap végén Székely János püspök atya búcsúzott el a hívektől. Különösen megragadott az a gondolat, amelyet Brenner Jánostól idézett: „Az élet egy nagy iskola, melynek legfőbb tantárgya a szeretet." Továbbelmélkedve eljutunk oda, hogy igazából Jézus az, aki ezt a tantárgyat meg tudja nekünk tanítani. Életének példájával, feltétel nélküli, végtelen szeretetével. Rajtunk áll, hogy hajlandók vagyunk-e tanulni Tőle, meg-

próbáljuk-e viszontszeretni Őt. Ha igen, akkor boldog Brenner János nyomdokaiba léphetünk, aki oly mértékben tudta viszontszeretni Istent, hogy még életét is odaadta Érte.

H.E.

Örömteli és szép élmény volt számomra, hogy plébániánk egy csoportjával részt vehettem Brenner János boldoggá avatásán. A fiatal pap sugárzó élete, életáldozata mély hatással volt rám, amikor megismertem történetét. Minden áldozatnak, amit Jézusért teszünk, értelme van. A hétköznapok vértanúi lehetünk mi is ott, ahol vagyunk, szeretetünkkel, áldozatos életünk tetteivel, kötelességeink teljesítésével. Boldog Brenner János könyörögj érettünk, mai magyar kereszténységért!

K.A.

Brenner János boldoggá avatása

A szentek nem csak a Mennyből néznek,
Sokszor a Földön is körbe vesznek minket;
És nem csak körülöttünk állnak,
Ha mi hagyjuk, tanítanának:

A két csillogó szempár nem annak örül,
Hogy ma mindenki forog ő, a Szent körül,
Hanem hogy sok ember ismeri mintáját,
Odaadja magát Istennek, így követi példáját.

Együtt ünnepel földi és égi,
Mind az Egy Istent nézi.
Oly jó együtt lenni itt a Földön már most!
Mutasd a Mennybe vezető utat, Brenner János!

V.Zs.

Michelle nővér:

A boldoggá avatási szentmise előtt sok pap gyóntatott a park árnyas fái alatt. Elhatároztam, hogy én is elmegyek gyónni és kiválasztottam a legfiatalabb papot azt remélve, hogy beszél angolul. Nos, nem beszélt. De nem hátráltam meg! Legjobb tudásom szerint elmagyaráztam a bűneimet és annak ellenére, hogy hosszasan adott tanácsot, nem egészen értettem mindent. De TUDTAM, bűneim bocsánatot nyertek. Elismételtem neki az elégtételt a biztonság kedvéért, de jól értettem. „Normális" körülmények között nem mentem volna el magyarul gyónni, de Isten megadta a növekedés lehetőségét és még a bűneimet is megbocsátotta.

A boldoggá avatás színtere az Emlékmű park volt, ami egy dombon helyezkedik el. 1945-ben emelték, amikor a szovjetek „felszabadították" az országot a német megszállók uralma alól. Ezt az emlékművet 1975-ben emelték és itt ünnepelték a május elsejei ünnepségeket a szocialista éra alatt. A rendszerváltoztatáskor, 1989-ben, a vörös csillag lekerült az Emlékműről. Székely János püspök Brenner János boldoggá avatásának napján egy két méter magas, fa keresztet tetetett fel a vörös csillag helyére. A feladattal megbízott emberrel beszéltem az Emlékmű tövében, aki beszámolt arról, hogy a városban egy daru sem volt elég magas ahhoz, hogy a keresztet kitűzzék. Végül egy villanyszerelő-lift segítségével sikerült a megbízatást végrehajtani. Megható volt számomra, amit a kereszt állítás szimbolizált: nem a kommunista ideológiáé az utolsó szó. Brenner János boldoggá avatása ugyanezt az üzenetet hordozta. Az Úristen kegyelme révén az ő tragikus halála is most ezreket vonz az Úristen felé. Papi jelmondata megvalósult: „Az Isten szeretőknek minden a javukra válik" Róm 8,28

Adrienn nővér:

2006-ban, amikor mint nővér jöttem vissza Magyarországra, egy konferencián hallottam először Brenner Jánosról. Már elsőre megfogott fiatal, rövid papi élete, hívei körében végzett lelkes szolgálata, szomorúsággal töltött el tragikus halála. Néhány évvel később láttam A jó pásztor zenés filmdrámát, ami még közelebb hozta számomra Brenner János jellemét, küzdelmeit és a kor egyházüldözését. Amikor februárban megláttam az Új Emberben a boldoggá avatás dátumát és helyszínét, rögtön tudtam, hogy szeretnék részt venni rajta. A következő gondolat az volt, hogy milyen jó lenne a katekéta testvérekkel együtt szervezni egy zarándoklatot. Michelle nővér támogatta a kezdeményezést és József atya teljes egészében az út mellé állt. A kis zarándokcsapatunkban végül öt katekéta volt, négy lelkes hívő a plébániáról, József atya és mi hárman nővérek voltunk. Úgy éreztem, hogy a szélrózsa minden irányából jöttünk, valaki már két hónappal korábban jelentkezett az útra, volt, aki előző este döntötte el, hogy csatlakozik, mert egy hely megüresedett. Voltak, akik nem is ismerték egymást. Volt közöttünk egyetemista és nagymama is. Bár olyan különbözőek voltunk, a célunk mégis hasonló lehetett, amit talán így fogalmaznék meg: megújulni és megerősödni a hitünkben Brenner János közbenjárására és közelebb kerülni a Szenthez. Büszkeséggel és hálával tölt el, hogy Egyházunknak ilyen tagjai vannak, mint Brenner János. Remélem, hogy mi is mindannyian az ő nyomába szegődünk, ha nem is vértanúhalállal, de mégis szorosan követjük Mesterünket. Boldog Brenner János, könyörögj érettünk!

Nagy kegyelmet kaptam a Jóistentől azzal, hogy részt vehettem a Brenner-zarándoklaton. Szükségem volt az Ő megerősítésére, és ezt teljesen váratlanul és szelíden megadta nekem ezzel.

Az esti szentmise és az azt követő szentségimádás nagyon „jól esett", a boldoggá avatási szentmise idején is lélekben teljesen jelen tudtam lenni az Eucharisztia ünneplésén, meghitt közelségben az Úrral a tömeg ellenére.

A nap folyamán többször is meghallgathattuk Brenner János életének eseményeit, ami közben folyamatosan azt kérdeztem magamtól, én vajon képes lennék-e életemet adni Krisztusért? És vajon tanítványaink számára van-e olyan érték, amiért feláldoznák az életüket?

A tanúságtételek közül leginkább Seregély István érsek úr gondolatai maradtak meg bennem. Az ő személyében számomra ott akkor Szombathely és Eger találkozott, hiszen ő

Forrás: Magyar Kurír

Brenner János szemináriumi évfolyamtársa volt Szombathelyen, később pedig, egri érsekként engem bérmált. Az ő egyik gondolata visszhangzik a lelkemben. Az érsek úr elmondta, hogy Brenner János halálakor irigyelte őt, mert már „kész" volt, de aztán arra gondolt, hogy ha nem adhatja oda az életét egészben, hát odaadja részletekben. Nekem néha ez nehezebbnek tűnik.

„Maradjatok hát bennem, s akkor én is bennetek maradok." (Jn15,4)

Hálás vagyok Istennek a kegyelmekért! József atyának köszönöm, hogy lehetővé tette számomra a részvételt, Adrienn nővérnek pedig a szervezést!

N.M.I.

Ajándék volt számomra, hogy részt vehettem Brenner János boldoggá avatásán. Megismertem a vértanú pap életét, aki úgy érzem, ezentúl égi barátként kísér földi életemben. Közelebb került és talán jobban beépül életembe a jelmondata: "Az Istent szeretőknek minden a javukra válik..."

K.A.

Először is hálát adok a Jó Istennek, hogy meghívtak Brenner János boldoggá avatására!

Idő kell az embernek megértenie és felfognia az eseményeket, csodákat és a borzalmakat, amit nap mint nap cselekedhetünk egymással!

Boldog Brenner János élete tükröt tart elénk és egyben felhívja figyelmünket azokra a szent életekre, akik hordozzák az Irgalmas Jézus arcát.

Boldog Brenner János első misés jelmondata: „Az Istent szeretőnek minden a javukra válik'' (Róm 8,28) minden nap valósággá válhat életünkben!

Ámen.

K.P.

Ágnes nővér:

Mikor ebbe belecsöppentem, nem gondoltam volna, hogy sok korábbi, szép emléket idéz fel majd bennem. Ahogy egyre közelítettünk az autópályán Szombathely felé, már gyülemleni kezdett bennem az izgalom, az öröm egy ilyen napnak elébe nézve. Ez egy egyházélmény volt. Olyan, amelyet úgy tapasztalhattunk csak meg, hogy összegyűltünk, tudtuk, hogy mit ünneplünk és egy szívvé-lélekké forrtunk. Ez az egyházélmény az ifjúsági világtalálkozók ízét hozta vissza számomra: a négy égtáj minden irányából ide jöttünk, *mert van valami közös, amely összehoz bennünket, amelyért érdemes utazni, pakolni, alkalmazkodni a másikhoz, a melegtől izzadni, végigállni a sort a mosdónál, másnapos szendvicset enni és egymásra várni.*

Ez a közös az örök életbe vetett hitünk, Jézus Krisztus ígéretének a beteljesülése Brenner János példájában, akinek a számára ez már valóság.

Számomra a legkiemelkedőbb élmény az volt, mikor meghallottam az egyik tanúságtevő nevét és megláttam az arcát a kivetítőn: Gerse Károlyné Mária. Egyetemi tanárom volt, aki sok mindenben példa volt számomra és hűségesen támogatott a hivatásomban még belépésem előtt, pedig állami egyetemre jártam. Szent életű Brenner János hittanosa volt Szentgotthárdon. Tanúságtételében hangsúlyozta, mennyire fontos egy fiatal pap bátorsága, ragaszkodása az igazsághoz és személyes, "normális" példája a gyerekek, fiatalok, felnőttek számára egyaránt. Adja Isten, hogy szent életű Brenner János példájától buzdítva, sok fiatalban meglegyen a bátorság, hogy Istenhez, az Igazsághoz teljes szívvel ragaszkodjanak és merjék Neki adni az életüket úgy, ahogyan azt Ő kéri.

(szerk.: H-B.T.)

Pestszentlőrinc 1938

A 34. Eucharisztikus Világkongresszus emlékei városrészünkben

Az újra független Magyarország 1938-ban államalapító Szent István királyunk 900 éve történt halálának megemlékezéseire készült. Az 1930-31-es években Szent Imre herceg életéről és haláláról való megemlékezések zajlottak. Az Árpádház mindkét szentjét az egész világon ismerik a katolikusok. Őszentsége XI. Piusz pápa 1936 novemberében döntött arról, hogy Budapest lesz a helyszíne a soron következő 34. Eucharisztikus Világkongresszusnak, és november 30-án megjelentek Magyarországon a hercegprímás plakátjai a kongresszusi felhívásról. A trianoni békekötéssel megtépázott ország számára nagy lehetőség kínálkozott, hogy megmutassa tettrekészségét, hitét és életerejét. Ilyen nagy és sok ország polgárt ide vonzó esemény nem volt még az újkori Magyarországon.

Városrészünk, az egymást követő birtoktulajdonosok által felparcellázott telkekből folyamatosan gyarapodó település, 1910-től lett önálló Pestszentlőrinc nagyközség. Az első világháború után rohamos fejlődésnek indult. A mai Havanna lakótelep területén az első világháború után építették az Állami lakótelepet, ahol új otthonra talált a trianoni békekötéssel elcsatolt területekről Magyarországra menekült lakosság egy része. Üzemek, iskolák mutatták a település további fejlődését. Pestszentlőrinc 1936-tól már 35000 lelkes város. A katolikus közösség 1910-től vált önállóvá, és az év szeptember 4-én iktatták be Wimmerth Béla kispesti káplánt pestszentlőrinci lelkésszé. Sem templom, sem lelkészi hivatal, sem lelkészlakás nem volt – egy helybéli építőmester adta át egyik eladó házát a lelkésznek (ellenszolgáltatás nélkül!). Először egy kis templom épült a mai plébániai hivatal helyén, lelkészlakással és hivatallal. Csak jóval később, 1920. szeptember 8-án ismeri el önálló parókiának Pestszentlőrincet az egyházmegye és ekkor kapja meg a parókusi címet

A régi kápolna

dr. Wimmerth Béla. A mai templom is az ő áldozatos szervezőmunkájának köszönhetően épült meg (alapkőletétel 1923. szeptember 16., ideiglenes megáldása a templomnak 1925. augusztus 15., felszentelés 1926. szeptember 5).

"Oly kitüntetés ez, melyért hatalmas nagy nemzetek versengettek, s milyen 1000-éves hazánk történelmében még nem ért bennünket."

Wimmerth Béla plébános úr (1934-től pápai prelátus) részletes leírásának köszönhetően elég pontosan követhetjük a múlt század első felének történéseit templomunk és egyházközségünk életében. Részletesen leírja a várossá avatási előkészületeket, valamint a Szent István király halálának 900 évfordulójára hirdetett szentév történéseit.

A plébános úr által gondosan jegyzett „Historia Domus"-ban 1937 elején jelentek meg a következő örömteli mondatok: „Őszentségének a magyarok iránti nagy szeretete nyilvánult meg abban a döntésében, mellyel … a 34. Eucharisztikus Világkongresszus rendezését ránk bízta. Oly kitüntetés ez, melyért hatalmas nagy nemzetek versengettek, s milyen 1000-éves hazánk történelmében még nem ért bennünket."

Vegyük sorra azon eseményeket, amelyek a Világkongresszus előkészítésének évében történtek egyházközségünkben.

A szentév és a Világkongresszus hatására az emberekben megerősödő hit igényt és lehetőséget teremtett két templomépítésre is. Az egyik az Állami lakótelepen levő, lakásokból kialakított szükségtemplom: a Szent László plébánia bővítése, a másik az időközben benépesült Szemere telepen egy új templom építése. A Szemere telepen épülő Szent István plébániatemplom alapkőletételére 1937. október 3-án, megáldására 1938. augusztus 20-án került sor. Az Állami lakótelepen a Szent László templom falait emelték meg, és a megnövekedett területű épület befedésére kellett további anyagi és fizikai erőket mozgósítani.

1937. június 2. Egyházmegyei Eucharisztikus Nagygyűlés volt Gödöllőn, amelyen 15000 ember vett részt.

1937. augusztus 3-tól szervezik a pestszentlőrinci szálláslehetőségeket a kongresszus idejére érkező hívőknek. Pestszentlőrinc hívő közössége október 8-ig már 1000 fő számára biztosított szállást önerőből. A későbbiekben még további szálláslehetőségeket is szerveztek.

1937. decemberétől előadássorozat indult a plébánia közössége számára. Havonta két előadást tartottak a jubileumi Szent István évről és a közelgő Eucharisztikus Világkongresszusról.

1938. telén – 1939. tavaszán lelkigyakorlatokat szerveztek. A kongresszus rendezői felhívást juttattak el a munkahelyek vezetőihez, hogy biztassák a dolgozóikat a részvételre. A lelki gyakorlatokon sokan vettek részt, és ennek eredménye nagyszámú megtérés, áttérés, házasságok rendezése lett, valamint sokak visszatérése az egyházba.

1938. április 23-24-én zajlott az Eucharisztikus Egyházközségi nap, amelyen a hívek beszédei hangzottak el az esti szentségimádáson. Külön a férfiak nevében, az asszonyok nevében, a fiatalok nevében egy fiú és egy leány, és a gyermekek nevében egy iskolás gyermek szólalt fel. Másnap a délelőtti szentmiséken 4000 fő áldozó volt. Délután díszgyűlések voltak Erzsébet-telepen, az Állami-telepen, Szemere telepen, utána ünnepélyes körmenettel érkeztek a hívek ebbe a templomba és itt fejeződött be az ünneplés 14000 résztvevővel.

A 34. Eucharisztikus Világkongresszus hivatalos programjai 1938. május 25-től 29-ig zajlot-

tak fővárosunkban. Az eucharisztia magyarul oltáriszentséget jelent, a kongresszusi mozgalom ennek jegyében Krisztus valóságos világi jelenlétét hirdeti.

A kongresszus néhány programja: nyitó szentmise, a pápa bullájának felolvasása, nemzetközi gyűlés. Másnap gyermekek szentáldozása 150 000 áldozóval, papi gyűlés többször is a kongresszus napjai alatt, hajós körmenet az oltáriszentséggel. Harmadik napon görög nyelvű mise (Aranyszájú Szent János miséje alapján) a Bazilikában. Éjfélkor a toledói bíboros miséje. A negyedik napon magyar leányifjúsági gyűlés, az ötödik napon a katolikus agrárifjúság felvonulása, és az oltáriszentség diadalmenete a Bazilikából a Hősök terére, ahol a pápai legátus tartotta a záró misét fél millió ember részvételével.

Zajlik mindez 1938-ban, az utolsó békeévben annak az Európának a közepén, ahol két diktatúra is fenyegeti a békét. Az első világháborút lezáró békeszerződések is elégedetlenséget és feszültségeket keltettek, a náci és a kommunista hatalom pedig egyaránt terjeszkedni készült.

A keresztény hitnek ez a bensőséges ünneplése hazánkban azt is megmutatta, hogy Magyarország ismét a kereszténység védőbástyája lett.

A 34. Eucharisztikus Világkongresszus sikeres megrendezéséről Wimmerth Béla plébános úr a nála vendégeskedő amerikai papok véleményét jegyezte le. Az atyák a néhány évvel korábban Chicago-ban tartott kongresszussal összehasonlítva azt mondták, hogy Chicago-ban nagyobb tömeg vett részt az ünnepségeken, de a budapesti ünneplés szebb, áhítatosabb, fegyelmezettebb volt. Az akkori, háború előtti történelmi helyzet is kiáltott a lelki megújulásért. Ma is kérjük Urunkat, Istenünket, *„hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Amen.”*

Ledneczki Ági

Forrás:
„Historia Domus” Pestszentlőrinc

Szentlélek Szeminárium
Emlékeztető

Kedves Testvérek!

Előző számunkban örömmel hirdettük, hogy Plébániánkon ősszel ismét indul Szentlélek szeminárium, melyre szeretettel várjuk az új érdeklődőket éppúgy, mint a régebben úton levőket!

Krisztus azért jött, hogy helyreállítsa bennünk azt az életet, amelyet a bűn által elveszítettünk, hogy újra életet adjon nekünk, mégpedig bőséges életet (Jn 10,10). Ennek az életnek a „tartalma" a Szentlélek, jelenlétének gyümölcse a béke, az öröm, a szépség, a teljesség és a tökéletes boldogság.

A Szentlelket úgy kapjuk, mint saját életünket. Megmaradunk ebben a világban, de igazi életünk „Krisztussal van elrejtve Istenben" (Kol 3,3). Az igazi keresztény élet a Szentlélek által megújított, átalakított és átváltoztatott élet (Gal 5,25).

Mit is jelent ez?

Lássunk néhány tanúságtételt olyanoktól, akik már elvégezték a Szentlélek szemináriumot!

„A Szentlélek szemináriumon átélt élmények nemcsak lelki feltöltődést és megerősödést adtak, hanem annak megtapasztalását, hogy Isten valóban él és itt van köztünk!

November elsején családommal meglátogattuk a temetőben elhunyt nagyszüleinket. Hazaérve elhatároztam, hogy leülök a számítógép elé egy kis ropogtatni valóval. Ekkor figyelmeztetett egy belső hang, hogy most ne számítógépezzek és ne egyek édességet, inkább az ezekről való lemondást ajánljam fel elhunyt nagyszüleimért. Annyira valóságos volt, hogy szinte lefogta a kezem, és meg sem fordult a fejemben, hogy ellentmondjak neki. Korábban sosem jutott eszembe hasonló! A Szentlélek volt az, aki szólt hozzám s én meghallottam. Hogy erre képes voltam, azt a Szentlélek szemináriumnak köszönhetem, hiszen az vitt közelebb Istenhez. Mindenkit biztatok, aki szeretne megújulni lelkileg, jelentkezzen a szemináriumra!"

„Csodálatos öröm volt a szívemben, csak nem tudtam igazán kifejezni Istennek, mennyire szeretem, de a Szentlélek segített. Magától elkezdett peregni a nyelvem! Számomra érthetetlen szavakat kezdtem el mondogatni – ez lehetett a nyelvek adománya. Ráhagyatkoztam az Úrra és szívemben éreztem a jelenlétét és a hangját. Az azóta eltelt idő alatt teljesen biztossá vált bennem, hogy Jézus meghívott és felnyitotta a szemem, hogy az igaz hit által megerősödhetek. Türelemre és alázatra tanított. Hálás vagyok a sok kegyelemért, amit kaptam!"

„Ki merem mondani, hogy a depresszióm megszűnt! Eltűnt a félelem, a rettegés, hiszen tudom, hogy Jézus csak a jót, a szeretetet adja nekem. A Szentlélek ajándékát én folyamatosan kapom: mindig kis apró, de érezhető szeretetet és melegséget érzek a szívemben. Nincs rosszkedv és bánat, csak szeretet! Egyik imacsoport

társam mesélte, hogy amikor első alkalommal meglátott, szinte félt a szemembe nézni, annyi félelmet és rettegést sugárzott a szemem, de amikor a szeminárium végén a szemembe nézett, csak az örömet, boldogságot és nyugalmat látta benne."

„Köszönöm és hálát adok érte, Jézusom, hogy megtapasztalhattam és átélhettem a Veled való találkozás végtelen örömét!"

Hol és mikor?

Plébániánkon 2018. október 8-án, hétfőn este, a szentmise után kezdődik a Szentlélek szeminárium, amely nyolc egymást követő héten keresztül tart. Mindig hétfőn este, megközelítőleg 18:45-től 21:00 óráig a templomban. A bevezető dicsőítést tanítás követi, majd kiscsoportos beszélgetés.

Jelentkezni szeptember elejétől lehet a plébániai irodán vagy Fierer Zsuzsánál név, életkor, telefonszám, email cím megadásával. A szeminárium költsége 1500 Ft.

Bátorítunk mindenkit, hogy jöjjön!

Jézus vár Bennünket, hogy rátaláljunk a Szentlélek örömével és a hit szabadságával teljes keresztény életre.

F.Zs.

Újra Katalin-napi Bál

a Tébláb Alapfokú Művészeti Iskola javára

Idén másodszor lesz plébániai közösségünk jótékonysági bálja november 24-én, szombat este 19 órai kezdettel a Rózsa Művelődési Házban. Tavaly a Dohnányi Ernő Zeneiskola javára tartott bál jó visszhangra talált, mind a résztvevők, mind a fellépők és a megadományozott Intézet vezetői körében. Hagyományt kívánunk teremteni, ennek jegyében készülünk az idei bálra. Szeretnénk újból egy tartalmas, egyben vidám estére hívni közösségünk 18 évnél idősebb tagjait. A fiatalabbakat, 16-18 éves kor között, várjuk a báli háttérszolgálatra, amely számukra díjtalan belépést biztosít. Bátorítjuk és buzdítjuk a fiatalokat a nyitótáncra, mely tavaly nagy sikert aratott és szép élménnyel ajándékozta meg a résztvevőket. A tíz alkalom a tánctanulásra egyben kiváló lehetőség megismerni a tánclépéseken túl a koreográfia, a színpadi kiállás fortélyait is. A kellemes est része a büfé üzemeltetése, ahol szorgos kezekre van szükség, illetve a nedű felszolgálására és a pénz kezelésére kérünk segítséget. Ahhoz, hogy a bál híre minél több fórumon eljuthasson a hívekhez, szükség lenne plakátok tervezésére. Fontos része az előkészületnek a belépőjegyek árusítása, aminek lebonyolításához egy-egy közösség egy-egy hétvégi szolgálattal nagyban hozzá tud járulni. Örömmel készülünk és szeretettel várjuk erre az alkalomra a kedves Híveket!

Bármilyen segítség, felajánlás vagy kérdés esetén keressenek engem.
Nagyné Ficza Marianna 06-20-9767-261; nfm@hu.inter.net

N.F.M.

PLÉBÁNIAI HITTANOK (2018/2019)

csoport	időpont	kezdés/megjegyzés	helyszín
elsőáldozók	kedd 16:30 - 17:30	szept. 18-tól	közösségi ház
I-X. osztály *PKH Klub*	kedd 16:15 - 17:30	szept. 18-tól	nővérek hittanterem
bérmálkozók	vasárnap 19:00	szept. 16-tól	nővérek
ifi hittan I	kedd 19:30	szept. 18-tól	plébánia
ifi hittan II	csütörtök 20:00	szept. 20-tól	plébánia
katekumenátus	szerda 18:45	szept. 26-tól	plébánia
bibliaóra	kedd 18:30	szept. 18-tól	templom
családi katekézis	vasárnap a 9:00-es mise után	okt. 7., nov. 11., dec. 2.	közösségi ház
kisközösségek miséje	péntek 18:00	minden hónap 2. péntekén	templom
zsíroskenyerezés	vasárnap a 9:00-es mise után	hetente, kiv. csal. katekézis	közösségi ház

Szentmisék rendje

Főplébánia		
Vasárnap	**7:00, 9:00, 10:30, 18:00**	
Hétfő	7:30, 18:00	*Gyóntatás* *H-P reggel: mise előtt 1/2 órával *P este: mise előtt 1 órával *előre egyeztetve
Kedd	7:30, 18:00	
Szerda	7:30, 18:00	
Csütörtök	7:30, ---	
Péntek	7:30, 18:00	
Szombat	7:30, 18:00	

	Erzsébettelep	**Kápolnák**
Vasárnap	16:30	Szt. Lőrinc 07:30 Szt. József 09:00
Csütörtök	18:00	
Gyóntatás mise előtt		

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu

Irodai szolgálat

	délelőtt	**délután**
hétfőtől péntekig	10:00-12:00	16:00-18:00

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Tampu-Ababei József plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Hős-Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Nagyné Ficza Marianna, Szilárdi Ferencné
Következő lapzárta: 2018. november 4.